

Det har man så formelt gjort, kan man sige, på den måde at der – ifølge den redegørelse, statsministeren lige afgav – den 26. juni, altså 10 dage efter at der bliver søgt, bliver givet en orientering om, at det er så omfattende et materiale, og der skal foretages vurderinger, der er brug for mere tid.

Men jeg forstår, at statsministeren så finder det tilfredsstillende, at der går fra den 26. juni frem til den 11. september, dvs. 2½ måned, med at foretage de afvejninger. Sådan må jeg forstå statsministerens svar, at det er det, statsadministrationen kan oppe sig til. Er det tilfredsstillende, vil jeg så spørge statsministeren.

Man skal huske, at det sker i en situation, hvor vi har en hed diskussion, ikke alene i Danmark, endda i mindre grad i Danmark, men også i USA og England, om krigens grundlag, og det er klart, at på det tidspunkt er det selvfølgelig rart for en statsminister i en meget lang periode at kunne trække dokumenter, der kan være ubehagelige for den måde, beslutninger blev truffet på. Men jeg forstår, at statsministeren synes, at det er i orden, og man kan ikke forlange, at der ikke skal gå 2½ måned med at sagsbehandle sådan en sag.

Så venter jeg med glæde på svaret på det andet spørgsmål. Jeg har fuld forståelse for, at statsministeren svarer på det, han bliver spurgt om. Men spørgsmålet var, hvorfor man endnu ikke fra Ekstra Bladets side har fået aktindsigt i det, der kunne omfattes med en overskrift, der hedder selve krigsgrundlaget. Men det forstod jeg, at statsministeren var villig til at svare på i anden omgang.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, så vidt muligt. Nu bliver hr. Villy Søvndal jo ved med at stille nye spørgsmål.

Lad mig først takke for, at hr. Villy Søvndal anerkender, at i denne første sag, vi har talt om her, er offentlighedslovens regler overholdt, fordi der er svaret inden for 10-dages-fristen og givet en begrundelse for, hvorfor man er nødt til at bruge længere tid på at finde materiale frem. Det er, fordi materialet var meget omfattende.

Så spørger hr. Villy Søvndal, om jeg synes, det er tilfredsstillende, at der så går så lang tid. Der må jeg bare sige til hr. Villy Søvndal, at jeg intet som helst grundlag har for at tilsidesætte den sagsbehandling, der har fundet sted i Statsministeriet. Det, jeg har fået oplyst, er, at det er et meget omfattende materiale, og der må hr. Villy Søvndal altså have forståelse for, at det kan tage

nogen tid. Og materialet er blevet udleveret, lige så snart den sagsbehandling har været afsluttet.

Det leder mig også frem til at prøve at svare på det andet spørgsmål, som hr. Villy Søvndal stiller, for der er også søgt aktindsigt mere bredt i forskelligt materiale. Der kan jeg sige til hr. Villy Søvndal, at der er tale om et meget voldsomt omfattende materiale. Der er mig bekendt tale om en af de mest omfattende aktindsigtsbegæring i Statsministeriets historie. Anmodningen vedrører over 1.300 dokumenter, som, hvis jeg skal komme med et løst skøn, vel alt i alt rummer på den anden side af 10.000 sider potentielt følsomt materiale. Og der bliver hr. Villy Søvndal altså nødt til at anerkende, at det tager noget tid at gennemføre det.

Men jeg regner i øvrigt med, at den sag kan der blive truffet afgørelse i inden for nogle ganske få dage.

Villy Søvndal (SF):

Igen tak for svaret også på det sidste spørgsmål.

Jeg synes selv, at 2½ måned er lang tid netop i en sag, som jo ikke er en hvilken som helst sag, men vel den vigtigste sag i danmarkshistorien i mange år, nemlig spørgsmålet om, om Danmark skal gå i krig.

Kl. 13.25

Jeg kan heller ikke lade være med at se hele den her diskussion i forhold til vore øvrige ønsker om at få større offentligt fokus på, hvordan beslutningen blev truffet. Statsministeren er jo bekendt med, at det her kommer oven i, at statsministerens parti og Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti har nægtet at afholde en høring, som vi har set i andre krigsførende lande, nemlig i England og USA, hvor man fik lejlighed til at undersøge krigens grundlag. Det er også blevet nægtet.

Det er klart, når man ser en situation, hvor en høring bliver nægtet, hvor statsministeren nægtede at deltage i debatten i marts måned i år om krigen her i Folketingssalen, og hvor der så går meget lang tid med at svare på spørgsmål, så behøver man ikke, synes jeg, at være kriminalassistent for at se et mønster i statsministerens måde at agere på, nemlig et ønske om at få så lidt lys på det her som overhovedet muligt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Efter nu at have fået meget kontante svar på sine spørgsmål bevæger hr. Villy Søvndal sig ud på tyndere og tyndere is i sine antydninger og beskyldninger.